

sig nedtrykte af det Ansvar, der paahviler dem, saa maa man sørge for en god Udbannelse. Dette vil jeg bede de ærede Medlemmer betænke, naar de skulle stemme over det foreliggende Forslag. Af andre Punkter skal jeg blot med et Par Ord omtale, hvad der af den ærede Ordsfører blev nævnt om den forandrede Plan, som er lagt til Grund for Udbannelsen af Lægdsrullemandskabet. Jeg er enig med det ærede Uddalg i, at det ikke er nogen heldig Forandring, der er paatænkt, at man vil lade sig nøie med eet Lars Indkaldelse og Udbannelse. Jeg troer, at Dvælsen efter eet Lars Sommertogt meget snart vil være gaædet tabt, naar man ikke indkalder Folkene igjen næste Aar for at opfriske, hvad der er lært, men jeg seer forøvrigt ikke, at der, dersom Loven bliver vedtagen med de Endringsforslag, der ere stillede, vil være Noget iveien for, at den til enhver Tid værende Minister kan forandre denne Tanke og indkalde Folk til Dvælse næste Aar. — Spørgsmaalet om Artilleriet har jo allerede ofte været forhandlet her i Salen. Jeg har tidligere udtalt, at naar man absolut vil henlægge den tekniske Deel af Søartilleriet under Chefen for Landartilleriet, saa kan det være en rigtig Tanke, at de, der styre Marinens Artilleri, blive dertil commanderede Officerer. Jeg troer virkelig, at det vil være gavnligt at stifte dem efter visse Lars Forløb, og at dette maaskee vil bevirke, at flere af Marinens Officerer lægge sig efter Artillerividenskaben og studere den. Det er i alt Fald en Videnskab, som vil være dem af den højeste Nytte paa en Tid, da Artilleriet spiller en Hovedrolle i Skibene, langt mere end nogenstunde tidligere. Men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at den Ordning, som er foreslået i det pågældende Endringsforslag, bærer for meget Spor af at være et Compromis eller Forlig mellem to Parter til, at der kan komme noget heldigt Resultat uderaf. Der er foreslået, at Chefen for Landartilleriet skal være Generalinspecteur over Søartilleriet, og dette vil have til Følge, at Løiemesteren i enhver Henseende og ved enhver Detail af hans Sag vil komme til at staae under 2 Autoriteter paa eengang; thi man kan dog ikke unddrage ham Overtilsynet af Chefen

for Orlogsværftet, og der vil ikke være nogen bestemt Green af hans Virksomhed, hvorover en enkelt af disse to Autoriteter, Generalen og Admiralen, vil komme til at raade. Jeg troer rigtignok, at en saadan Ordning aldrig vil give nogen heldig Tjenestegang.

Griksen: Jeg kan ikke nægte, at jeg har taget mig Noget af det til, som den ærede sidste Taleer udtalte, da jeg formeentlig er eet af de Medlemmer, som det har forundret det ærede Medlem at finde i Mindretallet. Jeg skal fuldt vel erkjende den Alvor, der ligger i den Betragtning, at man heller ikke bør spare paa Søforsvaret, og jeg tør vistnok henregne mig til dem, som under Hærløvens Behandling ikke vare af de Sparommeligste. Men hvorfor jeg dengang gif saa vidt, var, fordi der dengang var et bestemt Princip, nemlig den almindelige Udbannelse; man søgte at gjenneføre, hvorved det kun blev muligt at komme bort fra Stillingsvæsenet. Det gjaldt da om ikke at holde for Meget tilbage og ikke at see saa nøie paa de Summer, som dertil nødvendig maatte anvendes. Her stiller Sagen sig ikke saaledes, at vi have et bestemt Princip i den Forstand at gjenneføre, og hvad Mindretallet foreslaaer, er dog ikke noget Mindre, end hvad Forsvarscommissionen har foreslaaet, og hvad den daværende Marineminister foreslog, og hvad der da blev vedtaget her ved 2den Behandling ifjor. Det er Grunden til, at jeg tør indskrænke mig dertil, og for mit Bedkommende vover jeg ikke at gaae videre. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg ikke uden Videre kan gaae ind paa at sørge den aarlige Udrustning. Det er maaskee noget dristigt at kaste sig ind i dette Spørgsmaal, hvor der nødvendig kræves Sagkundskab for at kunne have en begrundet Mening, men Sagen stiller sig saaledes for mig, at det ikke vilde være heldigt at vedtage Fleertallets Forslag, hvorefter der skal udskrives 800 Mand af Lægdsrullemandskabet. En gjentagen Dvælse for en Deel af Mandskabet vil da ikke kunne finde Sted, og saa forekommer det mig, at den sørgede aarlige Udrustning ikke vil have stor Betydning for Mandskabets Bedkommende; det vil i alt Fald kun have det for Befalings-